

FOTO: PRESSENS BILD

São Paulo, världens tredje största stad.

Bland alla 20 miljoner invånare hittar vi ÖFK:s Lasse Mattila, som gör sin utlandspraktik i Brasilien den här våren. I LT beskriver han sitt möte med folket och fotbollen.

Med Mattila i Brasilien – del 1

”Sen stretchade jag med två äldre damer...”

Efter ankomsten hit till São Paulo för drygt en vecka sen har jag mest försökt lära mig min nya hemstad.

Och visst finns det att lära i en stad med runt 20 miljoner invånare (världens tredje största...) och en area på nästan 8000 kvadratkilometer.

När jag pratat med människor som bott här i hela sina liv och som förklarar att inte ens de känner staden ordentligt får jag nog nöja mig att lära känna de områden jag kommer att vara verksam i...

Gjorde för några dagar sedan också en utflykt till Clube Pequeninos do Jockeys (klubben/fotbollsskolan där jag kommer att vara verksam från och med februari...) anläggning i östra utkanten av São Paulo.

Anläggningen är en "farm" där man förutom fotboll även tränar travhästar.

Eftersom klubbens president, Senhor José Guimarães Junior, är en gammal proffsjockey är kopplingen till hästarna och den lokala Jockeyklubben lika naturlig som pataglig. Varje dag på vissa tider används banan som omringar fotbollsplanerna för träning av travhästar och jockeys.

Annars är det fotboll som gäller.

Det är också Senhor Guimarães som 1970, utifrån sitt sociala engagemang och bakgrund grundade

LASSE MATTILA

PÅ PLATS I SÃO PAULO

Clube Pequeninos do Jockey efter en travolycka som avslutade hans egen karriär som jockey.

Klubben erbjuder idag barn och ungdomar mellan 5 och 18 år möjlighet att utbilda sig både inom fotboll, olika skolämnen och i livet i stort.

Ett arbete där fotbollen spelar en mycket central roll och fungerar som en samlingspunkt för vuxna, barn och ungdomar.

För närvarande är det över tusen barn och ungdomar, varav ungefär en tredjedel gatubarn, som berörs av klubbens arbete i en av de största "favelas", kåkstäderna, i São Paulo.

Ärligen åker lag från Pequeninos till Europa för att ta del av turneringar som bland annat Helsingfors Cup, Norway Cup, Dana Cup och Gothia Cup.

När man går runt i klubblokalen kan man se tidningsartiklar, pokaler och troféer från dessa turneringar fylla så gott som varje kvadratcentimeter av väggarna.

Imponerande. Storsjöcupen nästa...?

Efter att fått en rundtur på de tre olika träningsplanerna som klubben har till sitt förfogande i stadsdelen och efter att avnjutit en delikat lunch hos Senhor Guimarães bestämde vi för att åter ses i början på februari.

Det är också då jag kommer att flytta till anläggningen från min nuvarande tillfälliga bostad och börja arbetet och träningen på allvar.

Mer om detta senare...

För övrigt har jag nu också gjort mitt första träningspass sedan ankomsten. Pratade häromdagen med ett lokalt gym och fick deras programblad. Med mina något bristande portugisiskakunskaper bokade jag mig in på ett pass som lät fysiskt krävande.

Tänkte att det vore skönt att svettas och bli trött efter några dagars träningsuppehåll.

For säkerhets skull tog jag först en joggingrunda för att värma upp ordentligt och därmed minimera skaderisken under passet.

Väl framme på gymmet visade sig att det aktuella passet, "alongamento", innehåller enbart stretching och avslappning.

Till träningskamrater hade jag Yara och Ruth, två förtjusande, äldre damer som jag sedan stretchade med i drygt en halvtimme.

Inte precis vad jag hade tänkt mig men nu var det första passet gjort...

Efter stretchingen pratade vi lite om fotbollen och dess sociala roll här i Brasilien. Mycket trevligt. Efter diskussionen bestämde vi oss för att köra ett pass till dagen därpå innan vi sedan skildes åt.

Därefter kunde jag även lägga till ett nytt ord i mitt portugisiska ordföråd:

"Alongamento" = stretching.